

[Poul Møller.]

Med det in mente har vi mistet vor tro på, at man kan få noget ud af et samarbejde med administrationen, uden at det sker under ministerens kontrol. Jeg kan nævne et eksempel. I september stillede vi i skattereforudvalget en række forespørgsler til administrationen vedrørende skattereforudforslaget. Disse forespørgsler fik vi ikke svar på; først da vi kom tilbage den 4. oktober til det nye folketingsår, fik vi at vide, at svarene lå færdige på ministerens skrivebord, men ikke kunne komme til udvalget, fordi finansministeren først skulle godkende, at de kunne tilsendes udvalget. Det er den slags ting, der gør, at vi må prøve på egen hånd. Sådan er de vilkår, en opposition må arbejde under. Hvis vi spørger embedsmændene, er de forpligtede til først at sige til finansministeren: Må vi have lov at gøre det og det arbejde? Finansministeren er den, der skal frigøre resultatet af deres arbejde til brug for andre partiers overvejelser. Derfor må vi arbejde på egen hånd og fremsætte et forslag, idet vi ved, at når det kommer til udvalgsbehandling, bliver det muligt at få den tekniske assistance fuldtud. Jeg håber på en velvillig og hurtig udvalgsbehandling. Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der er fremsat om lovforslaget i dag, og skal så slutte med I. P. Jacobsens ord:

For alle gode tanker, de kan slet ikke dø, før endnu bedre tanker er spired' af deres frø.

Hans Knudsen: Jeg har kun meget få bemærkninger at gøre på nuværende tidspunkt, men jeg synes ikke, at denne debat skal slutte, uden at jeg i hvert fald har fået lejlighed til at tilkendegive, at vore indvendinger mod lovforslagets tanke absolut ikke er blevet færre efter den diskussion, der nu er ført, og var jeg betænkelig ved lovforslagets konsekvenser ved indledningen til denne debat, så er jeg endnu mere betænkelig ved dem nu.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen kunne ikke forstå vore bekymringer for de store indbetalinger i forskud, der kunne komme, og han tilføjede, at han og hans parti var betydeligt mere bekymrede for, at for få ville indbetale. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at vore bekymringer

ligger på begge felter; men vi er først og fremmest bekymrede for, at der vil ske store indbetalinger i de enkelte tilfælde, hvor man vil søge at udnytte loven til sin fordel.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at der ikke sker noget ved, at man forskudsvis indbetaler så stort et beløb, at der ingen skat bliver at betale det følgende år, for så er skatten i hvert fald betalt. Ja men der står udtrykkelig i forslaget, at ved skattebetalingens ophør — der nævnes dødsfald — tilbagebetales det beløb, der er indbetalt for meget. Så må det vel også være meningen, at en skatteyder, der har indbetalt et så stort beløb, at han praktisk talt er skattefri det følgende skatteår, og som så forlader landet og altså ikke skal tilsvare det skattebeløb, han forskudsvis har indbetalt, skal have skattebeløbet tilbage. Det eneste, offentligheden får ud af det, er den rentebetaling, man har omtalt her.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen mente, at kommunerne ville være glade for ordningen også på grund af de rentebeløb, de ville få ind, men jeg vil i hvert fald udtale mine tvivl om, at der bliver tale om ret store rentebeløb, idet man ikke tør påregne, at det store flertal af de skatteydere, som virkelig kunne trænge til at få den stigende skat nedsat det første år, kan udnytte loven.

Man har under debatten kun fået forstærket det indtryk, at resultatet af dette lovforslags gennemførelse ville blive en ny regel i vore skattelove, som i visse tilfælde ville blive udnyttet til personlig fordel for enkelte af skatteyderne, og det mener jeg ikke der er nogen grund til at give adgang til.

Anders Andersen: Jeg tror i og for sig ikke, der er kommet noget nyt frem i denne debat. Når det ærede medlem hr. hr. Axel Sørensen brugte det udtryk, at ordningen ville få administrationen til at svulme op, vil jeg dog gerne sige, at det ville være rart, om det ærede medlem ville tænke i samme baner, når andre lovforslag skal vedtages i det høje ting; jeg tror, det ville være nyttigt for det ærede medlem også fremover. Jeg har ikke den opfattelse, at dette lovforslags vedtagelse ville betyde,